

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 588/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 czerwca 2021 roku w sprawie VII K 645/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty naruszenia prawa procesowego tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez błędną ocenę dowodów i powiązane z nimi (wynikające z nich) zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych, że oskarżony przełamał zabezpieczenie dostając się do budynku i dokonał kradzieży znajdujących się tam	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	ruchości oraz dewastacji wnętrza budynku.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzuty są chybione. Z zeznań pokrzywdzonego G. B. wynika, że dokładnie zabezpieczył i pozamykał nieruchomość, w tym dodatkowo sprawdził, czy dobrze zamknięte i zabezpieczone jest okno, przez które w przeszłości inne nieustalone osoby dostawały się do wnętrza budynku (k. 280 v). Obróńca powołując się na zeznania tego świadka wyrywa je z kontekstu. Zeznając o łatwym do wypchnięcia oknie świadek odwoływał się do wcześniejszego zdarzenia, kiedy właśnie w ten sposób ktoś się tak do wnętrza dostał (zdaniem świadka był to "rekonesans") k. 281. Dlatego tym razem (przed dokonaniem inkryminowanego włamania) pokrzywdzony z			

wyjatkową starannością zadbał o to okno, zostało przez niego "zamknięte i zabezpieczone od środka, żeby nikt się nie dostał" (k. 280v). Nie ma powodów, aby odmówić wiarygodności tym zeznaniom, wszak są one logiczne, nauczony wcześniejszym doświadczeniem pokrzywdzony należycie zabezpieczył nieruchomość przed dostaniem się do niej niepowołanych osób, dlatego oskarżony mógł tam się dostać jedynie poprzez przełamanie zabezpieczenia.

Wbrew argumentom obrońcy zniszczenie zabezpieczenia wcale nie jest nieodzownym elementem przestępstwa włamania (przecież nie dochodzi do zniszczeń w przypadku użycia tzw wytrychu, dorobionego lub skradzionego klucza, podstępnie i nielegalnie uzyskanego kodu, itp., a wszystkie takie przypadki zakwalifikujemy jako włamania).

Wreszcie w protokole oględzin ujawniono, że okno to nosiło ślady uszkodzeń (pęknięta szyba od środka), co może świadczyć o jego siłowym otwieraniu (k. 6). Zamknięte dokładnie okno (nie uchylone, nie zabezpieczone jedynie tzw "haczykiem", tylko zamknięte na głucho tak jak w tym przypadku) jest wystarczającym i wyraźnym wyrazem woli właściciela, aby go nie otwierać, jeżeli więc sprawca je wypycha i w ten sposób dostaje się do pomieszczenia, to _____ przełamuje zabezpieczenie, które wcale nie jest iluzoryczne (bo okna nie służą do wchodzenia do pomieszczeń mieszkalnych).

Na koniec, obrońca całkowicie pomija zeznania A. B., która ujawniła, że przecież niezależnie od zamknięcia przestrzeni wspólnej tej dopiero co wyremontowanej (i z tego powodu jeszcze nie zamieszkałej) kamienicy, zamknięte były na klucze poszczególne

pomieszczenia
(lokale
przeznaczone dla
przyszłych
najemców), a
oskarżeni penetrując
całą nieruchomość
przełamali i te
zabezpieczenia
(przy okazji
demontując klamki
i zamki). Zatem
mieliśmy tu do
czynienia z
włamaniem do
kamienicy, a
następnie z
szeregiem włamań
do poszczególnych
lokali w tej
kamienicy się
znajdujących -
oczywiście w ramach
czynu ciągłego
zachowanie to
zakwalifikowane jest
jako jedno włamane,
ale nie ma żadnych
wątpliwości, że
doszło do
przełamania
zabezpieczeń i to
niejednokrotnie,
dlatego słusznie
przypisano
oskarżonemu
przestępstwo
kwalifikowane
kumulatywnie z art.
279 § 1 kk.

Wersja oskarżonego,
jakoby wraz z
kompanem
(współoskarżonym
P. M., co do
którego wyrok się
uprawomocnił)
weszli do tej
kamienicy tylko na

jedną noc, aby napić się alkoholu, oraz, że niczego tam nie ukradli ani nie zniszczyli, jest niewiarygodna, albowiem:

- po pierwsze, gdyby tak było, oskarżeni nie zdążyliby się tam zdomowić, tymczasem uwili tam sobie "ciepłe gniazdko", podłączając prąd przed licznikiem, instalując światelka świąteczne, zasłaniając okna, gromadząc wiktuały i alkohol, nawet przemeblowując pomieszczenie pod swoje gusta i potrzeby, itp;
- po drugie, nie naszykowaliby przy wyjściu wymontowanych rzeczy do wyniesienia i narzędzi służących do demontażu metalowych elementów (a gdyby było to naszykowane przez kogoś innego, to przecież nie

zadomowiliby się tam narażając innym sprawcom);

- po trzeciej, złapano ich na gorącym uczynku, mówiąc kolokwialnie "przy robocie", bo policjanci prowadzący przez jakiś czas obserwację kamienicy (po donosie, że ktoś się tam włamał) usłyszeli odgłosy ich "prac"uderzenia metalu, przesuwanie ciężkich elementów), a przecież nikogo innego tam nie było, zaś wchodząc z interwencją zobaczyli oskarżonych z „fantami” w rękach, bo zaskoczyli ich w trakcie przenoszenia wymontowanych silnika od pralki i agregatu od lodówki (zeznania B. O. k. 14 i k. 283v, zeznania K. Ż. k. 283);
- po czwartej, w okresie

przypisanego
zarzutu
oskarżeni
sprzedawali
wymontowane z
tych mieszkań
charakterystyczne
elementy
metalowe na
złom;

- po piąte, w
pierwszych
wyjaśnieniach
współoskarżony
P. M. przyznał
się do tego
czynu
popelnionego
wspólnie i w
porozumieniu z
oskarżonym P.
K. (k. 64).
Wyjaśnienia te
nie mają
charakteru
pomówienia, bo
P. M. nie
przerzucił winy
na P. K. i nie na
tym przyznaniu
się nie zyskał.

Chybione są również
zawarte w
uzasadnieniu
apelacji argumenty,
że tak długą
obecność sprawców
ktoś by wcześniej
zauważył, a także
zwróciłby uwagę na
hałasy związane z
demontażem
instalacji i
elementów
metalowych.
Przecież oskarżeni
dbali o to,
żeby nikt nie

widział zapalanego
w nocy wątlęgo
zresztą oświetlenia
- zasłaniali okna
kocem, a jako
oświetlenia używali
lampek
choinkowych, co w
tamtych
świętecznym okresie
nie wydałoby się
podejrzane nawet,
gdyby zostało przez
kogoś postronnego
zauważone. Zaś
co do hałasów,
to przecież był
to osobno stojący
budynek w mieście
przy dosyć ruchliwej
ulicy, w którym
dopiero co zakończył
się remont - sąsiedzi
ze stojących obok
budynków byli więc
przyzwyczajeni do
takich odgłosów,
mogli je brać na karb
dalej trwających
prac remontowych,
to zresztą ułatwiło
oskarżonym
wynoszenie
zdemontowanych
elementów, wszak
na pierwszy rzut
oka mogli uchodzić
za pracowników
fizycznych
zatrudnionych przy
pracach
wykończeniowych.
Zaś co do
argumentu, że takich
zniszczeń nie można
dokonać w jeden
dzień, to przecież
oskarżeni byli tam
kilkanaście dni.

Wniosek			
O uniewinnienie (ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skazanie jest słuszne, a zarzuty apelacji bezzasadne.			
3.2.	Zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Orzeczona kara jawi się wręcz jako łagodna w kontekście takich okoliczności obciążających, jak wielokrotna karalność (cztery skazania, w tym trzy za przestępstwa podobne - k. 136-137), działanie w warunkach recydywy, kumulatywna kwalifikacja			

<p>przypisanego przestępstwa oraz duża wartość skradzionego mienia i skala dokonanych zniszczeń powodujących wysoką szkodę. Argument obrońcy, że wymierzona kara ze względu na wysokość uniemożliwia warunkowe zawieszenie jej wykonania jest chybiony w świetle uprzedniej karalności na kary pozbawienia wolności, co samo w sobie uniemożliwia zastosowanie łaski probacji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O złagodzenie kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Orzeczona kara jest sprawiedliwa i nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a zarzuty apelacji są bezzasadne.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI</p>		

PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Uzupełniono podstawę prawną skazania o art. 4 § 1 kk	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Przypisany czyn ciągle zakończył się w dniu 17 stycznia 2019 roku, wyrok wydano w dniu 29 czerwca 2021 roku, a w międzyczasie, tj. w dniu 24 czerwca 2020 roku wprowadzono regulację obligatoryjnie obostrzającą karę za czyny ciągle (art. 57 b kk). Oznacza to, że należało zastosować normę intertemporalną z art. 4 § 1 kk, albowiem ustawa obowiązująca w dacie czynu była względniejsza dla oskarżonego od tej obowiązującej w dacie wyrokowania.		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Uzupełniono podstawę prawną skazania o art. 4 § 1 kk		
Zwięźle o powodach zmiany		
Przypisany czyn ciągle zakończył się w dniu 17 stycznia 2012 roku, wyrok wydano w dniu 29 czerwca 2021 roku, a w dniu 24 czerwca 2020 roku wprowadzono regulację obligatoryjnie obostrzającą karę za czyny ciągle (art. 57 b kk).		
1.9. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Zasądzono wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu według stawek minimalnych.	
4	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego i od opłaty za drugą instancję z uwagi na jego ubóstwo.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia	
--------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana